

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (осми разширен състав)

7 ноември 2019 година *

„Институционално право — Европейски парламент — Решение, с което се обявява, че определени разходи на политическа партия не отговарят на условията за получаване на безвъзмездни средства за 2015 г. — Решение за отпускане на безвъзмездни средства за 2017 г. и за предварително финансиране до 33 % от максималния размер на безвъзмездните средства със задължение за предоставяне на банкова гаранция — Задължение за безпристрастност — Право на защита — Финансов регламент — Правила за прилагане на Финансовия регламент — Регламент (ЕО) № 2004/2003 — Пропорционалност — Равно третиране“

По дело T-48/17

Alliance for Direct Democracy in Europe ASBL (ADDE), установено в Брюксел (Белгия), за което се явяват първоначално L. Defalque и L. Ruessmann, впоследствие M. Modrikanen и накрая Y. Rimokh, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Европейски парламент, за който се явяват C. Burgos и S. Alves, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна, от една страна, на решение на Парламента от 21 ноември 2016 г., с което се обявява, че определени разходи не отговарят на условията за получаване на безвъзмездни средства за 2015 г., и от друга страна, на решение FINS-2017-13 на Парламента от 12 декември 2016 г. за отпускане на безвъзмездни средства на жалбоподателя за 2017 г., доколкото с това решение предварителното финансиране се ограничава до 33 % от максималния размер на безвъзмездните средства, при условие че се предостави банкова гаранция,

ОБЩИЯТ СЪД (осми разширен състав),

състоящ се от: A. M. Collins (докладчик), председател, M. Кънчева, R. Barents, J. Passer и G. De Baere, съдии,

секретар: F. Oller, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 8 май 2019 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

Обстоятелствата по спора

- 1 Жалбоподателят, Alliance for Direct Democracy in Europe ASBL (ADDE), е политическа партия на европейско равнище по смисъла на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2004/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно статута и финансирането на политическите партии на европейско равнище (ОВ L 297, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 5, стр. 3).
- 2 На 30 септември 2014 г. на основание член 4 от Регламент № 2004/2003 жалбоподателят подава заявление за финансиране от общия бюджет на Европейския съюз за финансовата 2015 г.
- 3 По време на заседанието си на 15 декември 2014 г. Бюрото на Европейския парламент приема решение FINS-2015-14 за предоставяне на жалбоподателя на безвъзмездни средства за финансовата 2015 г. в максимален размер 1 241 725 EUR.
- 4 На 18 април 2016 г. външният одитор приема своя одитен доклад, в който посочва, че разходите за финансовата 2015 г. в размер на 157 935,05 EUR са недопустими.
- 5 От май 2016 г. службите на Парламента започват извършването на допълнителни проверки. Вследствие на тези проверки на 23 май 2016 г. Парламентът изпраща на жалбоподателя писмо, с което го уведомява за взето от неговото Бюро решение от 9 май 2016 г., в което се уточняват критериите за тълкуване на забраната за финансиране на кампании във връзка с референдуми.
- 6 На 26 и 27 септември 2016 г. службите на Парламента извършват проверка на място в помещенията на жалбоподателя.
- 7 На 30 септември 2016 г. жалбоподателят подава заявление за финансиране от общия бюджет на Европейския съюз за финансовата 2017 г.
- 8 С писмо от 14 октомври 2016 г. генералният директор на Генералната дирекция по финанси на Парламента уведомява жалбоподателя, че вследствие на доклада от външния одит и допълнителните проверки, извършени от службите на Парламента, е прието, че редица разходи за финансовата 2015 г. не отговарят на условията. Жалбоподателят е поканен да представи становището си най-късно на 4 ноември 2016 г.
- 9 На 2 ноември 2016 г. жалбоподателят представя становището си във връзка с писмото на генералния директор на Генералната дирекция по финанси на Парламента от 14 октомври 2016 г. Освен това той иска да бъде изслушан по време на заседанието на Бюрото на Парламента, предвидено за приемане на решението относно заключителния доклад, който той е представил за финансовата 2015 г.
- 10 На 10 ноември 2016 г. генералният секретар на Парламента приканва Бюрото на Парламента да приеме решението относно заключителния доклад, който жалбоподателят е представил за финансовата 2015 г., като приема, че определени разходи не отговарят на условията.
- 11 По време на заседанието си на 21 ноември 2016 г. Бюрото на Парламента разглежда представения от жалбоподателя заключителен доклад за финансовата 2015 г. след приключване на сметките му за посочената финансова година. То обявява, че сумата от 500 615,55 EUR не отговаря на условията и определя окончателния размер на отпуснатите на жалбоподателя

безвъзмездни средства на 820 725,08 EUR. След това то иска от жалбоподателя да възстанови сумата от 172 654,92 EUR (наричано по-нататък „обжалваното решение относно финансовата 2015 г.“).

- 12 На 5 декември 2016 г. генералният секретар на Парламента приканва Бюрото да приеме решение по заявленията за финансиране от общия бюджет на Европейския съюз за финансовата 2017 г., подадени от редица политически партии и фондации на европейско равнище, сред които е и жалбоподателят.
- 13 По време на заседанието си на 12 декември 2016 г. Бюрото на Европейския парламент приема решение FINS-2017-13 за предоставяне на жалбоподателя на безвъзмездни средства за финансовата 2017 г. с максимален размер 1 102 642,71 EUR и предвижда, че предварителното финансиране ще бъде ограничено до 33 % от максималния размер на безвъзмездните средства, при условие че бъде предоставена банкова гаранция при първо поискване (наричано по-нататък „обжалваното решение относно финансовата 2017 г.“). Решението е подписано и съобщено на жалбоподателя на 15 декември 2016 г.

Производството и исканията на страните

- 14 На 27 януари 2017 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.
- 15 С отделна молба, подадена в секретариата на Общия съд на същата дата, жалбоподателят подава молба за допускане на обезпечителни мерки. Тази молба е отхвърлена с определение от 14 март 2017 г., ADDE/Европейски парламент (T-48/17 R, непубликувано, EU:T:2017:170). Общият съд не се е произнесъл по съдебните разноски.
- 16 След приключване на писмената фаза на производството жалбоподателят е уведомен за провеждането на съдебно заседание, което първоначално е предвидено за 6 юни 2018 г., но е било отложено, тъй като представителят на жалбоподателя не е могъл да присъства.
- 17 С акт, депозиран в секретариата на Общия съд на 30 юли 2018 г., жалбоподателят иска да бъде допуснато да ползва правна помощ съгласно разпоредбите на член 147 от Процедурния правилник на Общия съд. С оглед на становището на Парламента и след като поставя на жалбоподателя някои въпроси и го приканва да представи определени документи в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник, Общият съд отхвърля молбата за правна помощ с определение от 5 февруари 2019 г. по дело ADDE/Европейски парламент (T-48/17 AJ, непубликувано).
- 18 След това жалбоподателят упълномощава нов представител, а устните състезания и отговорите на страните на зададените им от Общия съд устни въпроси са изслушани в съдебното заседание от 8 май 2019 г.
- 19 Жалбоподателят иска от Общия съд:
 - да отмени обжалваното решение относно финансовата 2015 г.,
 - да отмени обжалваното решение относно финансовата 2017 г. в частта, в която с него се ограничава предварителното финансиране до 33 % от максималния размер на безвъзмездните средства, при условие че бъде предоставена банкова гаранция,
 - да осъди Парламента да заплати съдебните разноски.

20 Парламентът иска от Общия съд:

- да отхвърли жалбата като неоснователна,
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски, включително тези по обезпечителното производство.

От правна страна

По искането за отмяна на обжалваното решение относно финансовата 2015 г.

- 21 В подкрепа на искането за отмяна на решението, с което се обявява, че определени разходи не отговарят на условията за получаване на безвъзмездни средства за финансовата 2015 г., жалбоподателят излага три основания, които са изведени: първото — от нарушение на принципа на добра администрация и на правото на защита, второто — от нарушение на членове 7—9 от Регламент № 2004/2003, и третото — от нарушение на принципите на пропорционалност и на равно третиране.
- 22 Доколкото жалбата не съдържа никакви доводи в подкрепа на третото основание, което следователно е абстрактно изложено, посоченото основание е недопустимо, тъй като самото посочване на принципа на правото на Съюза, за който се твърди, че е нарушен, без да се укажат фактическите и правни елементи, на които се основава твърдението, не отговаря на изискванията на член 76, буква г) от Процедурния правилник (решение от 3 май 2007 г., Испания/Комисия, T-219/04, EU:T:2007:121, т. 89).

По твърдяното нарушение на принципа на добра администрация и на правото на защита

- 23 Първото основание, изтъкнато в подкрепа на искането за отмяна на обжалваното решение относно финансовата 2015 г., се състои от две части. В първата част от посоченото основание жалбоподателят изтъква, че Парламентът е нарушил принципа на добра администрация, както и член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), тъй като обжалваното решение относно финансовата 2015 г. не било справедливо, нито безпристрастно поради състава на Бюрото на Парламента. По-специално той отбелязва, че в Бюрото, което е съставено от председателя и четиринадесет заместник-председатели на Парламента, няма нито един представител на т.нар. „евроскептични“ партии. Така че, като се има предвид съставът му, горепосоченото Бюро не е в състояние да осигури безпристрастния и обективен контрол на средствата, предоставени на европейските политически партии и на свързаните с тях политически фондации. Това впрочем се потвърждава от създаването на независим орган за тази цел по силата на член 6 от Регламент (ЕС, Евратом) № 1141/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 година относно статута и финансирането на европейските политически партии и на европейските политически фондации (ОВ L 317, 2014 г., стр. 1).
- 24 Освен това жалбоподателят поддържа, че г-жа Ulrike Lunasek, заместник-председател на Парламента, която е част от Групата на Зелените/Европейски свободен алианс и член на Бюрото на Парламента, преди заседанието, довело до приемането на обжалваното решение относно финансовата 2015 г., е направила публични изявления, които показват нейната враждебност и липса на безпристрастност по отношение на жалбоподателя.
- 25 Във втората част от първото основание, изтъкнато в подкрепа на искането за отмяна на обжалваното решение относно финансовата 2015 г., жалбоподателят се позовава на нарушение на правото на защита, по-специално на правото на изслушване, гарантирано от член 41,

параграф 2, буква а) от Хартата, и на член 224 от действащия по това време Правилник за дейността на Парламента. Той изтъква, че писменото му становище от 2 ноември 2016 г. не е било съобщено на Бюрото на Парламента. Според него в меморандума, който генералният секретар на Парламента изпраща до Бюрото, единствено се посочва, че това становище е на разположение при поискване. Също така той поддържа, че въпреки направеното в този смисъл искане не е бил поканен от Бюрото да бъде изслушан по време на заседанието, на което е било прието обжалваното решение относно финансовата 2015 г. Накрая, той отбелязва, че обжалваното решение относно финансовата 2015 г. вече е било прието и подписано преди заседанието на Бюрото на Парламента от 21 ноември 2016 г., тъй като му е било изпратено по електронна поща преди предвидения край на посоченото заседание.

- 26 В писмената си реплика жалбоподателят добавя, че писменото му становище от 2 ноември 2016 г. не е било взето предвид, коментирано или опровергано от генералния директор на Генералната дирекция по финанси на Парламента или от генералния секретар на Парламента в меморандума му до Бюрото на Парламента. Според жалбоподателя изпратеното до него писмо от генералния директор на Генералната дирекция по финанси от 14 октомври 2016 г. и меморандумът на генералния секретар от 10 ноември 2016 г., който е бил изпратен до горепосоченото Бюро, са идентични. С оглед на тези съображения той поддържа, че правото му да бъде изслушан от компетентния орган, а именно от Бюрото, е било нарушено.
- 27 Парламентът оспорва доводите на жалбоподателя.
- 28 Що се отнася до нарушението на принципа на добра администрация, Парламентът твърди, че жалбоподателят не е представил никакви доказателства относно твърдението за пристрастност на неговото Бюро. Освен това компетентността на Бюрото да приема решенията за финансирането на политическите партии на европейско равнище следва от член 224 от Правилника за дейността на Парламента, който е бил в сила по това време, и от член 4 от измененото Решение на Бюрото на Парламента от 29 март 2004 година за определяне на процедурите по прилагане на Регламент (ЕО) № 2004/2003 (ОВ С 63, 2014 г., стр. 1, наричано по-нататък „решението на Бюрото от 29 март 2004 г.“), без жалбоподателят да е повдигнал възражение за незаконосъобразност на тези разпоредби. От друга страна, Парламентът отбелязва, че Регламент № 1141/2014 не е приложим в случая и че при всички положения компетентността за вземане на решения по заявленията за финансиране принадлежи винаги на Парламента, а не на създадения с този регламент независим орган.
- 29 Парламентът изтъква в дубликата, че твърденията на жалбоподателя относно липсата на безпристрастност от страна на член на неговото Бюро, се отнасяли само до един член на този орган. Освен това според него разглежданите изявления не доказват липса на безпристрастност, а само сочат, че този член вече е разгледал въпроса и че е решил как ще гласува по време на заседанието на Бюрото.
- 30 Що се отнася до твърдяното нарушение на правото на защита и на правото на изслушване, Парламентът заявява, че жалбоподателят е бил поканен да представи становището си във връзка с факта, че има вероятност за редица разходи за финансовата 2015 г. да бъде счетено, че не отговарят на условията, което той е направил на 2 ноември 2016 г. Според него това становище е било разгледано от генералния директор на Генералната дирекция по финанси, който е приел, че с него не може да се обори фактът, че разглежданите разходи не отговарят на условията. Също така той отбелязва, че меморандумът на неговия генерален секретар от 10 ноември 2016 г., с който се приканва Бюрото да приеме обжалваното решение относно финансовата 2015 г., изрично препраща към посоченото становище. Освен това Парламентът посочва, че в този меморандум се добавя, че същите становища са на разположение в неговия секретариат при поискване. Накрая, що се отнася до твърдението, че посоченото решение е

прието и подписано преди заседанието на Бюрото, той поддържа, че дори това решение да е било изготвено преди посоченото заседание, то е било изпратено на жалбоподателя едва след като е било разгледано и прието от Бюрото.

- 31 Общият съд счита, че най-напред следва да се разгледа втората част от първото основание, изтъкнато в подкрепа на искането за отмяна на обжалваното решение относно финансовата 2015 г.
- 32 Съгласно член 41, параграф 2, буква а) от Хартата правото на добра администрация включва по-специално правото на всяко лице да бъде изслушано, преди срещу него да бъде предприета индивидуална мярка, която би имала неблагоприятни последици за него.
- 33 Съгласно член 224, параграф 3 от Правилника за дейността на Парламента, който е бил в сила по това време, в края на всяка бюджетна година Бюрото на Парламента одобрява заключителния доклад за дейността и окончателния финансов отчет на всяка партия бенефициер. Съгласно параграф 5 от същия член Бюрото действа по предложение на генералния секретар. Освен в случаите по параграфи 1 и 4 от този член, преди вземането на решение Бюрото изслушва представителите на съответната политическа партия.
- 34 Освен това зачитането на правото на защита представлява общ принцип на правото на Съюза, който трябва да се прилага, когато административен орган възнамерява да приеме акт, който е увреждащ за лицето, към което е насочен. По силата на този принцип лицата, адресати на решения, осезаемо засягащи техните интереси, следва да имат възможност да представят по надлежен начин своето становище относно елементите, на които административният орган възнамерява да основе своето решение. За тази цел те трябва да разполагат с достатъчен срок (решение от 18 декември 2008 г., *Sorgoré*, C-349/07, EU:C:2008:746, т. 36 и 37).
- 35 Първо, що се отнася до оплакването на жалбоподателя, че не е бил изслушан по-специално в рамките на изслушването по време на заседанието на Бюрото на Парламента, довело до приемането на обжалваното решение относно финансовата 2015 г., е достатъчно да се констатира, че нито разглежданата правна уредба, нито общият принцип на зачитане на правото на защита му предоставят правото на официално изслушване, тъй като възможността да се представи писмено становище е достатъчна, за да се гарантира спазването на правото на изслушване (вж. по аналогия решения от 27 септември 2005 г., *Common Market Fertilizers/Комисия*, T-134/03 и T-135/03, EU:T:2005:339, т. 108 и от 6 септември 2013 г., *Bank Mellî Iran/Съвет*, T-35/10 и T-7/11, EU:T:2013:397, т. 105). Също така е безспорно, че жалбоподателят е могъл да представи писменото си становище на 2 ноември 2016 г.
- 36 Второ, що се отнася до оплакването на жалбоподателя, че писменото му становище от 2 ноември 2016 г. не е било съобщено на Бюрото на Парламента, следва да се отбележи, че точки 5 и 6 от меморандума на генералния секретар на Парламента от 10 ноември 2016 г., с който Бюрото на Парламента се приканва да приеме обжалваното решение относно финансовата 2015 г., препращат към това становище, като се посочва, че то е било взето предвид, и се добавя, че оригиналните документи са на разположение при поискване в секретариата на Парламента. Следователно това оплакване не може да бъде уважено.
- 37 Трето, трябва да се отхвърли твърдението на жалбоподателя, че обжалваното решение относно финансовата 2015 г. е прието и подписано преди заседанието на Бюрото на Парламента, тъй като посоченото решение е било изпратено на жалбоподателя по електронна поща на 21 ноември 2016 г. в 19,16 ч., а именно преди края на посоченото заседание. Както правилно посочва Парламентът, няма никаква пречка дадено проекторешение да бъде изготвено преди това заседание, както е в настоящия случай. Освен това Парламентът уточнява, че това решение е изпратено на жалбоподателя едва след като Бюрото е разгледало въпроса и е приело

въпросното решение. Следва да се констатира, че жалбоподателят не е представил доказателства, въз основа на които да може да се приеме, че последното твърдение е неправилно. Следователно това оплакване трябва да се отхвърли.

- 38 Четвърто, що се отнася до довода на жалбоподателя, че писменото му становище от 2 ноември 2016 г. не е било взето предвид, коментирано или опровергано от генералния директор на Генералната дирекция по финанси на Парламента или от генералния секретар на Парламента в меморандума му от 10 ноември 2016 г., се налага изводът, че в посочения меморандум изрично се препраща към това становище и се посочва, че то е било взето предвид при разглеждането на въпросното предложение. Ето защо Парламентът не може да се счита за отговорен за нарушение на правото на защита на жалбоподателя на това основание. Ако жалбоподателят счита, че с обжалваното решение относно финансовата 2015 г. не се предоставя подходящ отговор на изложените в становището му доводи, той би трябвало да оспори решението по същество, което всъщност е направил в рамките на второто основание, изтъкнато в подкрепа на искането за отмяна на обжалваното решение относно финансовата 2015 г.
- 39 Ето защо втората част от първото основание, изтъкнато в подкрепа на искането за отмяна на обжалваното решение относно финансовата 2015 г., трябва да се отхвърли като неоснователна.
- 40 Що се отнася до първата част от първото основание, изтъкнато в подкрепа на искането за отмяна на обжалваното решение относно финансовата 2015 г., следва да се отбележи, че съгласно член 41, параграф 1 от Хартата, озаглавен „Право на добра администрация“, всеки има право засягащите го въпроси да бъдат разглеждани от институциите и органите на Съюза безпристрастно, справедливо и в разумен срок.
- 41 В това отношение следва да се припомни, че гарантираното от член 41, параграф 1 от Хартата право засягащите дадено лице въпроси да бъдат разглеждани безпристрастно от институциите на Съюза е проявление на общ принцип на правото на Съюза (вж. в този смисъл решение от 20 декември 2017 г., Испания/Съвет, C-521/15, EU:C:2017:982, т. 88 и 89).
- 42 Съгласно съдебната практика принципът на добра администрация поражда по-специално задължение за компетентната институция да разглежда внимателно и безпристрастно всички релевантни факти по конкретния случай (вж. в този смисъл решение от 8 юни 2017 г., Schniga/COCP, C-625/15 P, EU:C:2017:435, т. 47).
- 43 Освен това изискването за безпристрастност обхваща, от една страна, субективната безпристрастност, в смисъл че нито един от членовете на съответната институция, който се занимава със съответното дело, не трябва да показва, че е взел страна или е лично предубеден, и от друга страна, обективната безпристрастност, в смисъл че институцията трябва да осигурява достатъчно гаранции, за да е изключено всяко основателно съмнение по този въпрос (решения от 11 юли 2013 г., Ziegler/Комисия, C-439/11 P, EU:C:2013:513, т. 155, от 20 декември 2017 г., Испания/Съвет, C-521/15, EU:C:2017:982, т. 91 и от 27 март 2019 г., August Wolff и Remedia/Комисия, C-680/16 P, EU:C:2019:257, т. 27).
- 44 По-конкретно, що се отнася до изявления, които могат да поставят под въпрос изискванията за безпристрастност, следва да се припомни, че е важно какъв в действителност е смисълът им, а не буквалната им форма. Освен това въпросът дали изявленията могат да представляват нарушение на правото на добра администрация, и по-специално на правото засягащите дадено лице въпроси да бъдат разглеждани безпристрастно, трябва да бъде решен в контекста на конкретните обстоятелства, при които е направено спорното изявление. По-специално следва да се провери дали изявленията само подчертават наличието на риск от нарушение на приложимите правила или предопределят окончателно решение в това отношение (вж. в този смисъл решение от 30 септември 2003 г., Atlantic Container Line и др./Комисия, T-191/98 и T-212/98—T-214/98, EU:T:2003:245, т. 445 и 448).

- 45 Освен това, когато Парламентът разполага с широко право на преценка, съдебният контрол, прилаган относно упражняването на това право на преценка, се свежда до проверка дали са спазени процесуалните правила и изискването за мотивиране, както и дали фактите са установени точно и дали не е налице явна грешка в преценката или злоупотреба с власт (вж. в този смисъл решения от 20 май 2009 г., *VIP Car Solutions/Парламент*, T-89/07, EU:T:2009:163, т. 56 и от 10 ноември 2015 г., *GSA и SGI/Парламент*, T-321/15, непубликувано, EU:T:2015:834, т. 33). Когато обаче институциите на Съюза разполагат с такова право на преценка, спазването на гаранциите, предоставени от правния ред на Съюза в административните производства, включително на принципите на добра администрация, и по-специално на задължението за безпристрастност, е от още по-голямо значение (вж. в този смисъл решение от 21 ноември 1991 г., *Technische Universität München*, C-269/90, EU:C:1991:438, т. 14). В случая, що се отнася до административното производство, което е свързано със сложни правни и счетоводни оценки, следва да се констатира, че Парламентът разполага с определена свобода на преценка, за да вземе решение относно допустимостта на разходите, направени от жалбоподателя за финансовата 2015 г., по-специално по силата на членове 7 и 8 от Регламент № 2004/2003.
- 46 Настоящият случай следва да се разгледа именно в светлината на тези съображения.
- 47 На първо място, жалбоподателят счита, че поради своето естество съставът на Бюрото на Парламента сам по себе си е достатъчен, за да постави под въпрос безпристрастността на този орган. Този довод не може да бъде приет по три причини.
- 48 Най-напред следва да се отбележи, че Бюрото на Парламента е колективен орган, състоящ се от председател и четиринадесет заместник-председатели на Парламента, всеки един от които е избран чрез гласуване от членовете на Парламента съгласно членове 16 и 17 от действащия по това време Правилник за дейността на Парламента. Следователно съставът на този орган има за цел да отрази съществуващото многообразие в самия Парламент.
- 49 На следващо място е без значение, че с Регламент № 1141/2014 се създава независим орган, за да упражнява определени функции по отношение на политическите фондации на европейско равнище, тъй като посоченият регламент е неприложим към обстоятелствата по настоящия спор. Всъщност съгласно член 41 от него този регламент се прилага едва от 1 януари 2017 г. Във всички случаи съгласно член 18, параграф 4 от същия регламент във връзка с член 5, параграф 1 от Решение на Бюрото на Парламента от 12 юни 2017 г. за определяне на процедурите по прилагане на Регламент № 1141/2014 (ОВ С 205, 2017 г., стр. 2) компетентно да взема решения по заявленията за финансиране е винаги Бюрото.
- 50 Накрая, както правилно отбелязва Парламентът, трябва да се констатира, че жалбоподателят не е повдигнал възражение за незаконосъобразност на основание член 277 ДФЕС относно разпоредбите, с които се урежда съставът на Бюрото на Парламента и неговата компетентност да взема решенията относно финансирането на политическите партии и фондации на европейско равнище, и по-специално членове 24 и 25 от действащия по това време Правилник за дейността на Парламента и член 4 от Решението на Бюрото от 29 март 2004 г.
- 51 На второ място, що се отнася до поведението на един от членовете на Бюрото на Парламента, жалбоподателят твърди, че посоченият член е направил публични изявления, от които се установява липсата му на безпристрастност спрямо него преди заседанието на Бюрото от 21 ноември 2016 г.
- 52 За да се прецени основателността на оплакването на жалбоподателя относно изявленията, направени от член на Бюрото на Парламента, следва да се вземат предвид редица фактори, като съдържанието на спорните изявления, длъжността на направилото тези изявления лице и ролята, която това лице действително е имало в процедурата по вземане на решението.

- 53 Що се отнася до спорните изявления, в настоящия случай следва да се отбележи, че на 17 ноември 2016 г. политическата група, към която принадлежи въпросният член на Бюрото на Парламента, е разпространила прессъобщение, съдържащо изявлението на посочения член, съгласно което „[о]чакваме одитният доклад да бъде потвърден на заседанието на Бюрото на Европейския парламент този понеделник и органите на Парламента да дадат категоричен и недвусмислен отговор“ и „[с]редствата трябва да бъдат възстановени и Партията за независимост на Обединеното кралство (UKIP) трябва да отговаря за извършеното от нея измамно манипулиране на британските избиратели“. В това съобщение се добавя, че жалбоподателят е политическа партия на европейско равнище, доминирана от UKIP, а именно Партията за независимост на Обединеното кралство.
- 54 От друга страна, на 18 ноември 2016 г. въпросният член на Бюрото на Парламента публикува в социалните мрежи коментар, че е „[н]еобходима голяма наглост, за да се дискредитира [Съюза] при всеки възникнал случай, като в същото време незаконно се усвояват средства [на Съюза]“. В отговор на коментар на трето лице в социалните мрежи членът на Бюрото допълва следното: „[г]оворя в случая за злоупотреба със средства!“.
- 55 В протокола от заседанието на Бюрото на Парламента от 21 ноември 2016 г., който е достъпен онлайн на уебсайта на Парламента и във връзка с който Общият съд в хода на съдебното заседание е задал на Парламента въпроси, се споменава фактът, че членът на Бюрото е присъствал на заседанието и е участвал в разискванията, довели до приемането на обжалваното решение относно финансовата 2015 г. Освен това съгласно този протокол единствената намеса на член на Бюрото при обсъждането на тази точка от дневния ред е била на горепосочения член, което позволява да се установи, че това лице е играло активна роля при разискванията, въпреки че решението е било взето по предложение на генералния секретар на Парламента.
- 56 Ето защо следва да се отбележи, че членът на Бюрото на Парламента е направил изявления, които от гледна точка на външен наблюдател позволяват да се приеме, че горепосоченият член е имал предварително установено становище по въпроса преди приемането на обжалваното решение относно финансовата 2015 г. Всъщност разглежданите изявления не се ограничават просто до констатацията, че съществува риск от нарушение на приложимите правила, а при тях се посочва, че средствата са получени по „незаконен“ и „измамен“ начин. Освен това, макар този член да не е действал в качеството си на докладчик или председател, Парламентът признава в хода на съдебното заседание, че в рамките на Бюрото съответният член, заедно с друг член, е отговарял за разглеждането на преписките за финансирането на политическите партии на европейско равнище.
- 57 Освен това не са убедителни доводите, изтъкнати от Парламента в писмената дуплика, според които тези коментари са направени само от един член на Бюрото му и те единствено показват, че въпросният член е разгледал въпроса и вече е бил решил как ще гласува.
- 58 Първо, фактът, че съмненията относно проявата на безпристрастност засягат само едно лице от колективен орган, който се състои от петнадесет членове, не е непременно от решаващо значение, предвид факта че това лице би могло да упражни решаващо влияние по време на разискванията (вж. в този смисъл и по аналогия ЕСПЧ, 23 април 2015 г., *Mogice c/у Франция*, SE:ЕCHR:2015:0423JUD 002936910, т. 89). В това отношение и както следва от протокола, следва да се припомни, че въпросният член е играл активна роля по време на заседанието на Бюрото (вж. т. 55 по-горе).
- 59 Второ, що се отнася до довода на Парламента, че спорните изявления показват единствено как въпросният член на неговото Бюро ще гласува, следва да се отбележи, че е важно не само Бюрото да приеме решенията си безпристрастно, но и да осигури достатъчно гаранции, за да бъде изключено всяко основателно съмнение по този въпрос, съгласно съдебната практика, цитирана в точка 43 по-горе. Предвид категоричното и недвусмислено съдържание на

посочените изявления, които са направени преди приемането на обжалваното решение относно финансовата 2015 г., се налага изводът, че в настоящия случай проявата на безпристрастност е била сериозно застрашена.

- 60 В този контекст Парламентът не може основателно да противопостави факта, че членът на Бюрото му, който е автор на спорните изявления, е могъл да изрази личното си становище, понеже по принцип членовете на колективен орган, който приема решения, не могат да изразяват публично становището си по всякън въпрос поради риска изискването за безпристрастност да се обезсмили.
- 61 Всъщност Парламентът трябва да осигури достатъчно гаранции, за да се изключи всяко съмнение относно безпристрастността на членовете му при вземането на решения от административно естество, което означава членовете да се въздържат от публични изявления, отнасящи се до доброто или лошото управление от страна на политическите партии на европейско равнище на отпускнатите средства, когато преписките са в процес на разглеждане.
- 62 С оглед на гореизложеното следва да се уважи първата част от първото основание, изтъкнато в подкрепа на искането за отмяна на обжалваното решение относно финансовата 2015 г.

По твърдяното нарушение на членове 7—9 от Регламент (ЕО) № 2004/2003

- 63 С второто основание, изтъкнато в подкрепа на искането за отмяна на обжалваното решение относно финансовата 2015 г., жалбоподателят твърди, че Парламентът е нарушил членове 7—9 от Регламент № 2004/2003, като е приел, че някои разходи не отговарят на условията, тъй като са били използвани за финансирането на национални политически партии и на една кампания във връзка с референдум. По-специално той оспорва заключението относно недопустимостта на разходите, първо, за финансирането на някои проучвания на общественото мнение в Обединеното кралство, второ, за плащанията на трима консултанти в Обединеното кралство, и трето, за някои плащания, свързани с народната партия на Белгия. Четвърто, той оспорва основателността на посоченото решение в частта, в която се приема, че плащанията на един доставчик са недопустими поради твърдян конфликт на интереси.
- 64 С оглед на извода, направен в резултат от разглеждането на първото основание, изтъкнато в подкрепа на искането за отмяна на обжалваното решение относно финансовата 2015 г., в настоящия случай Общият съд счита, че в рамките на второто основание е целесъобразно да се произнесе единствено по твърдението за нарушение, свързано с обявяването за недопустими на разходите, направени във връзка с проучване на общественото мнение, проведено през декември 2015 г. в седем държави членки.
- 65 Жалбоподателят оспорва тълкуването на Парламента, че финансирането на извършеното в седем държави членки проучване на общественото мнение е в противоречие с член 7, параграф 1 от Регламент № 2004/2003 относно забраната за непряко финансиране на национална политическа партия. Освен това той оспорва факта, че свързаните с това проучване разходи могат да бъдат обявени за недопустими поради забраната за финансиране на кампании във връзка с референдуми, предвидена в член 8, четвърта алинея от посочения регламент.
- 66 Парламентът оспорва доводите на жалбоподателя.
- 67 Парламентът подчертава, че проучванията на общественото мнение, извършени след парламентарните избори в Обединеното кралство в периода между юни и декември 2015 г. частично се отнасят до въпроси, свързани с националната политика, но най-вече до референдума за Брексит. В писмената дуплика той посочва, че извършеното в седемте държави

членки проучване на общественото мнение съдържа въпроси, свързани с членството на Обединеното кралство в Съюза и с позицията на участвалите в проучването лица по отношение на референдума за Брексит.

- 68 В отговор на въпросите на Общия съд по време на съдебното заседание Парламентът заявява, че извършеното в седем държави членки проучване на общественото мнение е било насочено към Обединеното кралство и основно се е отнасяло до референдума за Брексит, което е в полза на УКИР.
- 69 Що се отнася до проучванията на общественото мнение, извършени след парламентарните избори в Обединеното кралство в периода между юни и декември 2015 г., от обжалваното решение относно финансовата 2015 г. следва, че свързаните с тях разходи са били приети за недопустими по две причини, а именно забраната за непряко финансиране на национална политическа партия, предвидена в член 7, параграф 1 от Регламент № 2004/2003, и забраната за финансиране на кампании във връзка с референдуми, установена в член 8, четвърта алинея от същия регламент. Всъщност според посоченото решение тези проучвания на общественото мнение са свързани най-вече с референдума за Брексит, а някои от тях са се отнасяли отчасти до въпроси на националната политика.
- 70 Съгласно член 7, параграф 1 от Регламент № 2004/2003 финансирането на политическите партии на европейско равнище от общия бюджет на Съюза и от каквито и да е други източници не може да се използва за пряко или непряко финансиране на други политически партии, и по-специално на националните политически партии или кандидати.
- 71 Следва да се припомни, че е налице непряко финансиране на национална партия, когато тя получава финансово преимущество, въпреки липсата на всякакво пряко прехвърляне на средства, например като се избегнат някои разходи, които иначе би трябвало да бъдат направени (решение от 27 ноември 2018 г., *Mouvement pour une Europe des nations et des libertés*/Парламент, T-829/16, обжалвано, EU:T:2018:840, т. 72). За целите на тази преценка следва да се вземе предвид съвкупност от косвени доказателства по-специално географски и времеви и във връзка със съдържанието на финансираната дейност (вж. в този смисъл решение от 27 ноември 2018 г., *Mouvement pour une Europe des nations et des libertés*/Парламент, T-829/16, обжалвано, EU:T:2018:840, т. 83).
- 72 Що се отнася до забраната за финансиране на кампании във връзка с референдуми, следва да се отбележи, че в член 8, четвърта алинея от Регламент № 2004/2003 се предвижда, че допустимите разходи не следва да се използват за финансиране на кампании във връзка с референдуми.
- 73 Освен това в решението си от 9 май 2016 г. Бюрото на Парламента уточнява, че въпросът дали дейността на политическа партия на европейско равнище представлява кампания във връзка с референдум зависи по-специално от определени условия, а именно, първо, дали евентуалното провеждане на такъв референдум вече е било доведено до знанието на обществеността, макар все още да не е било направено официално съобщение, второ, дали съществува пряка и очевидна връзка между разглежданата дейност на политическата партия и поставения за разглеждане от референдума въпрос, трето, дали съществува близост във времето между разглежданата дейност на политическата партия и предвидената за референдума дата, дори и тя да е неофициална. В това отношение следва да се отбележи, че Парламентът не оспорва факта, че в обжалваното решение относно финансовата 2015 г. се прилагат критериите, уточнени в решението на Бюрото от 9 май 2016 г.
- 74 Именно в светлината на тези съображения следва да се разгледа основателността на обжалваното решение относно финансовата 2015 г., доколкото с него се приемат за недопустими разходите във връзка с извършеното в седем държави членки проучване на общественото мнение.

- 75 От анализа на документа, съдържащ резултатите от извършеното в седем държави членки проучване на общественото мнение, е видно, че то е било осъществено в Белгия, Франция, Унгария, Нидерландия, Полша, Швеция и Обединеното кралство въз основа на извадка от около 1 000 души във всяка държава. Въпросите, които са едни и същи в седемте държави членки, се отнасят до членството на тези държави членки в Съюза, гласуването на участниците при евентуален референдум за членство в Съюза, изменението на условията за членство в Съюза, управлението на кризата с бежанците от Федерална република Германия, приемането на бежанци във всяка една от седемте държави членки, заплахите за сигурността на седемте държави членки, участието на седемте държави членки в европейските въоръжени сили и Шенгенското пространство.
- 76 Първо, следва да се констатира, че частта от проучването на общественото мнение, извършено в седем държави членки относно Обединеното кралство, попада в приложното поле на забраната за финансиране на кампании във връзка с референдуми, предвидена в член 8, четвърта алинея от Регламент № 2004/2003, тъй като законодателството относно провеждането на референдума в Обединеното кралство е било окончателно одобрено през декември 2015 г., а именно към момента на посоченото проучване на общественото мнение, и че съдържанието на тази част до голяма степен е било тясно свързано с този референдум.
- 77 За сметка на това, се налага изводът, че тези съображения не се прилагат по отношение на частта от проучването на общественото мнение, което е било извършено в другите шест държави членки, където по това време не е било предвидено провеждането на референдум. Освен това Парламентът не излага доводи, а още по-малко доказва, че посочената част е можела по някакъв начин да бъде от полза за кампанията във връзка с референдума за Брексит в Обединеното кралство. Ето защо от тази гледна точка не може да се приеме, че посочената част от проучването на общественото мнение има за цел да финансира кампания във връзка с референдум.
- 78 Второ, що се отнася до забраната за непряко финансиране на национална политическа партия, следва да се отхвърли изтъкнатият от Парламента довод, че частта от проучването на общественото мнение относно другите шест държави членки би могла да бъде от някаква полза за UKIP. Всъщност не е доказано, че съдържанието на посочената част би могло да бъде от някаква полза за UKIP. Освен това следва да се подчертае, че тази част от проучването е била осъществена в шест държави членки, различни от Обединеното кралство, в които UKIP не се е установила.
- 79 С оглед на гореизложеното настоящото оплакване трябва да се уважи.
- 80 С оглед на изводите, изложени в точки 62 и 79 по-горе, обжалваното решение относно финансовата 2015 г. следва да се отмени.

По искането за отмяна на обжалваното решение относно финансовата 2017 г.

- 81 В подкрепа на искането за отмяна на обжалваното решение относно финансовата 2017 г. жалбоподателят изтъква три основания, първото от които е изведено от нарушение на принципа на добра администрация и на правото на защита, второто — от нарушение на член 134 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L 298, 2012 г., стр. 1, наричан по-нататък „Финансовия регламент“) и на член 206 от Делегиран регламент (ЕС) № 1268/2012 на Комисията от 29 октомври 2012 година относно правилата за прилагане на

Регламент № 966/2012 (ОВ L 362, 2012 г., стр. 1, наричани по-нататък „правилата за прилагане на Финансовия регламент“), и третото — от нарушение на принципите на пропорционалност и на равно третиране.

По твърдяното нарушение на принципа на добра администрация и на правото на защита

- 82 Първото основание, изтъкнато в подкрепа на искането за отмяна на обжалваното решение относно финансовата 2017 г., се състои от две части. С първата част жалбоподателят твърди, че Парламентът е нарушил принципа на добра администрация, както и член 41 от Хартата. В това отношение той се позовава на посочените в точка 23 по-горе доводи, изложени в рамките на първата част от първото основание, което е изтъкнато в подкрепа на искането за отмяна на решението относно финансовата 2015 г.
- 83 С втората част от първото основание, изтъкнато в подкрепа на искането за отмяна на обжалваното решение относно финансовата 2017 г., жалбоподателят се позовава на нарушение на правото на защита, и по-специално на правото на изслушване, гарантирано от член 41, параграф 2, буква а) от Хартата, и на член 224 от Правилника за дейността на Парламента, който е бил в сила по това време. В подкрепа на тази част жалбоподателят се позовава на първо място на посочените в точка 25 по-горе доводи, изложени в рамките на втората част от първото основание, изтъкнато в подкрепа на искането за отмяна на решението относно финансовата 2015 г. Второ, той добавя, че обжалваното решение относно финансовата 2017 г. се основава на „допълнително становище“ на външни одитори относно финансовата му жизнеспособност, което не му е било съобщено и по отношение което той не е могъл да изрази становището си. Трето, той твърди, че горепосоченото обжалвано решение го засяга неблагоприятно, тъй като той не е успял да получи поисканата банкова гаранция и в крайна сметка това е довело до ликвидацията му на 26 април 2017 г.
- 84 Парламентът оспорва доводите на жалбоподателя.
- 85 Следва да се отбележи, че що се отнася до първата част от първото основание, изтъкнато в подкрепа на искането за отмяна на решението относно финансовата 2017 г., жалбоподателят се позовава на доводите, изложени в рамките на искането за отмяна на решението относно финансовата 2015 г., без обаче да се позовава на липса на безпристрастност, произтичаща от изказвания, направени от член на Бюрото на Парламента преди приемането на обжалваното решение относно финансовата 2017 г.
- 86 Доколкото жалбоподателят се позовава на липса на безпристрастност на Бюрото на Парламента поради неговия състав, първата част от първото основание, изтъкнато в подкрепа на искането за отмяна на решението относно финансовата 2017 г., трябва да се отхвърли като неоснователна по същите причини като изложените в точки 40—50 по-горе.
- 87 Що се отнася до втората част от първото основание, изтъкнато в подкрепа на искането за отмяна на обжалваното решение относно финансовата 2017 г. във връзка с нарушението на правото на изслушване, най-напред следва да се отбележи, че съгласно член 224, параграф 1 от действащия по това време Правилник за дейността на Парламента Бюрото на Парламента взема решение по молбата за финансиране, подадена от политическа партия на европейско равнище. Също така съгласно параграф 5 от същия член, освен в случаите по параграфи 1 и 4, преди вземането на решение Бюрото изслушва представителите на съответната политическа партия.

- 88 Ето защо се налага изводът, че член 224 от действащия по това време Правилник за дейността на Парламента не предоставя на политическите партии специално право да бъдат изслушани, преди Бюрото на Парламента да приеме решението си по подадените от тях молби за финансиране.
- 89 Въпреки тази констатация, свързана с член 224 от действащия по това време Правилник за дейността на Парламента, следва обаче да се провери дали при обстоятелствата в конкретния случай жалбоподателят може обосновано да се позове на право на изслушване, изведено пряко от член 41, параграф 2 от Хартата. Всъщност от съдебната практика следва, че зачитането на правото на защита представлява основен принцип на правото на Съюза, който трябва да бъде гарантиран дори когато липсва правна уредба или когато приложимата правна уредба не предвижда изрично такова формално изискване (вж. в този смисъл решения от 22 ноември 2012 г., *M.*, C-277/11, EU:C:2012:744, т. 86 и от 9 юли 1999 г., *New Europe Consulting и Brown/Комисия*, T-231/97, EU:T:1999:146, т. 42).
- 90 По принцип, когато дадено лице подаде молба до институция на Съюза, по-специално заявление за финансиране, трябва да се приеме, че е било спазено правото на изслушване, когато институцията приеме решението си след приключване на процедурата въз основа на представени от заявителя доказателства, без да му предоставя допълнителна възможност да бъде изслушан извън доводите, които е могъл да изтъкне към момента на подаване на заявлението си (вж. в този смисъл решения от 13 декември 1995 г., *Windpark Groothusen/Комисия*, T-109/94, EU:T:1995:211, т. 48, и от 15 септември 2016 г., *AEDEC/Комисия*, T-91/15, непубликувано, EU:T:2016:477, т. 24; в този смисъл и по аналогия вж. също решение от 30 април 2014 г., *Euris Consult/Парламент*, T-637/11, EU:T:2014:237, т. 119).
- 91 По изключение обаче е възможно да се изтъкне нарушение на правото на изслушване, когато институцията на Съюза се основава на фактически или правни съображения, които не са били известни на заявителя, или на доказателства, различни от представените от него (вж. в този смисъл решения от 13 декември 1995 г., *Windpark Groothusen/Комисия*, T-109/94, EU:T:1995:211, т. 48, от 30 април 2014 г., *Euris Consult/Парламент*, T-637/11, EU:T:2014:237, т. 119 и от 15 септември 2016 г., *AEDEC/Комисия*, T-91/15, непубликувано, EU:T:2016:477, т. 24), или когато е упрекнула заявителя за определено поведение, без да му е предоставила възможност да изложи надлежно своето становище (вж. в този смисъл решение от 9 юли 1999 г., *New Europe Consulting и Brown/Комисия*, T-231/97, EU:T:1999:146, т. 5 и т. 42—44). Освен това следва да се посочи, че в рамките на производства, свързани с плащането на мита, е прието, че е налице нарушение на правото на защита, когато жалбоподателят не е бил в състояние да изложи становището си относно релевантността на факти или документи, на които се позовава обжалваният акт (вж. в този смисъл решения от 21 ноември 1991 г., *Technische Universität München*, C-269/90, EU:C:1991:438, т. 25, от 19 февруари 1998 г., *Eyskeler & Malt/Комисия*, T-42/96, EU:T:1998:40, т. 86—88 и от 17 септември 1998 г., *Primex Produkte Import-Export и др./Комисия*, T-50/96, EU:T:1998:223, т. 63—71).
- 92 Именно в светлината на тези съображения трябва да се разгледа изтъкнатото от жалбоподателя оплакване.
- 93 В настоящия случай, първо, обжалваното решение относно финансовата 2017 г. безспорно представлява индивидуална мярка по отношение на жалбоподателя по смисъла на член 41, параграф 2 от Хартата.
- 94 Второ, противно на твърдението на Парламента, става дума за мярка, която има неблагоприятни последици за него, тъй като решението за предоставяне на финансиране зависи от условия, с които се налагат немаловажни задължения, а именно задължението за предоставяне на банкова гаранция и ограничаването на предварителното финансиране до 33 % от максималния размер на безвъзмездните средства (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 23 октомври 1974 г.,

Transocean Marine Paint Association/Комисия, 17/74, EU:C:1974:106, т. 15—17 относно нарушаването на правото на изслушване в случай на предоставяне на освобождаване, обвързано с условия въз основа на разпоредба, която понастоящем е станала член 101, параграф 3 ДФЕС).

- 95 Трето, жалбоподателят изтъква, че обжалваното решение относно финансовата 2017 г. се основава на „допълнително становище“ на външни одитори относно финансовата му жизнеспособност, което не му е било съобщено и по което той не е могъл да изрази становището си.
- 96 В това отношение, макар Парламентът да признава, че не е връчил разглежданото „допълнително становище“ като такова на жалбоподателя преди приемането на обжалваното решение относно финансовата 2017 г., следва да се отбележи, че в представените от самия жалбоподател меморандуми на генералния секретар на Парламента от 10 ноември и 5 декември 2016 г., с които Бюрото се приканва да приеме обжалваните решения, се изразяват съмненията на външните одитори относно финансовата жизнеспособност на жалбоподателя. На поставен в съдебното заседание въпрос жалбоподателят твърди, че в рамките на същия месец е получил копие от посочения меморандум на генерален секретар от 10 ноември 2016 г. Освен това тези съмнения относно финансовата жизнеспособност на жалбоподателя се съдържат и в одитния доклад от 18 април 2016 г. на външните одитори, за който жалбоподателят признава, че е научил с писмо от 10 май 2016 г. до външните одитори.
- 97 Следователно, предвид факта че жалбоподателят вече е знаел за съмненията относно своята финансова жизнеспособност, които са били от решаващо значение за приемането на обжалваното решение относно финансовата 2017 г., жалбоподателят не може да се позовава на нарушение на правото на изслушване въз основа на фактически обстоятелства, които вече са му били известни преди приемането на обжалваното решение относно финансовата 2017 г.
- 98 С оглед на гореизложеното първото основание, изтъкнато в подкрепа на искането за отмяна на обжалваното решение относно финансовата 2017 г., трябва да се отхвърли като неоснователно.

По твърдяното нарушение на член 134 от Финансовия регламент и на член 206 от правилата за прилагане на Финансовия регламент

- 99 С второто основание, изтъкнато в подкрепа на искането за отмяна на обжалваното решение относно финансовата 2017 г., жалбоподателят твърди, че ограничаването на предварителното финансиране до 33 % от максималния размер на безвъзмездните средства, при условие че бъде предоставена банкова гаранция, противоречи на член 134 от Финансовия регламент и на член 206 от правилата за прилагане на Финансовия регламент.
- 100 Във връзка с това жалбоподателят твърди, че член 134 от Финансовия регламент и член 206 от правилата за прилагане на Финансовия регламент трябва да се тълкуват с оглед на член 204й от Финансовия регламент, който е бил въведен с Регламент (ЕС, Евратом) № 1142/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 година за изменение на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 по отношение на финансирането на европейските политически партии (ОВ L 317, 2014 г., стр. 28). Той счита, че не попада в нито едно от посочените в тази разпоредба положения, при които се допуска да се изисква представянето на банкова гаранция.
- 101 Жалбоподателят добавя, че ограничаването на предварителното финансиране до 33 % от максималния размер на безвъзмездните средства, при условие че бъде предоставена банкова гаранция, е явно неправилно, тъй като обжалваното решение относно финансовата 2017 г. е взето с оглед на финансовото му състояние в края на 2015 г., а не към момента на приемане на посочените мерки, а именно през декември 2016 г. Това било потвърдено от външния одитор. Според него през декември 2016 г. финансовото му положение е било стабилно. По-конкретно

- той твърди, че е получил обещания от потенциални донори и че няколко национални делегации са се съгласили да увеличат вноската си със сума, която може да достигне от 30 000 EUR до 100 000 EUR.
- 102 Накрая, жалбоподателят повтаря, че вземането предвид от страна на Парламента на външен одит относно неговата финансова жизнеспособност, който не му е бил връчен, представлява нарушение на правото на защита.
- 103 Парламентът оспорва доводите на жалбоподателя.
- 104 Съгласно член 134, параграф 1 от Финансовия регламент, озаглавен „Гаранция за предварителното финансиране“, ако смете за уместно и пропорционално, отговорният разпоредител с бюджетни кредити може, индивидуално за всеки отделен случай и при извършен анализ на риска, да изиска от бенефициера да предостави предварително гаранция с цел да се ограничат финансовите рискове, свързани с плащането на предварителното финансиране.
- 105 Съгласно член 206, параграф 1 от правилата за прилагане на Финансовия регламент за ограничаване на финансовите рискове, свързани с плащането на предварително финансиране, отговорният разпоредител с бюджетни кредити може, по преценка на риска, да изиска от бенефициера предварителна гаранция в размер до този на предварителното финансиране, освен за безвъзмездните средства с ниска стойност, или да раздели плащането на няколко вноски.
- 106 Освен това от член 6 от решението на Бюрото от 29 март 2004 г. е видно, че освен ако Бюрото на Парламента не реши друго, безвъзмездните средства ще бъдат изплатени като предварително финансиране на бенефициерите на една-единствена вноска, равна на 80 % от максималния размер на безвъзмездните средства, в срок от петнадесет дни след датата на решението за предоставяне на безвъзмездните средства. Възможно е предварително финансиране до 100 % от максималния размер на безвъзмездните средства, ако съгласно член 206 от правилата за прилагане на Финансовия регламент бенефициерът предостави гаранция за предварително финансиране, която да обхваща 40 % от отпуснатите безвъзмездни средства.
- 107 От съвместния прочит на разпоредбите, посочени в точки 104—106 по-горе, следва, че Парламентът има право, от една страна, да изисква учредяването на банкова гаранция, и от друга страна, да ограничи размера на предварителното финансиране, за да ограничи финансовия риск за Съюза, свързан с изплащането на предварителното финансиране.
- 108 От анализа на разпоредбите, посочени в точки 104—106 по-горе, следва, че Парламентът разполага със свобода на преценка, за да определи, от една страна, наличието на финансов риск за Съюза, и от друга страна, подходящите и необходими мерки, за да защити Съюза от този риск. По-специално Парламентът разполага със свобода на преценка, за да реши дали следва да комбинира двата вида мерки, посочени в точка 107 по-горе, и ако е необходимо да определи размера на предварителното финансиране.
- 109 Именно в светлината на тези принципи следва да се разгледат доводите, изтъкнати от жалбоподателя в рамките на второто основание, посочено в подкрепа на искането за отмяна на обжалваното решение относно финансовата 2017 г.
- 110 Първо, както правилно твърди Парламентът, се налага изводът, че член 204й от Финансовия регламент, който е бил въведен с Регламент № 1142/2014, не е приложим към обстоятелствата по настоящия спор. Всъщност съгласно член 2 от него този регламент се прилага едва от 1 януари 2017 г. Във всеки случай даденото от жалбоподателя тълкуване на посочената разпоредба е неправилно, тъй като от текста ѝ следва, че Парламентът може да изисква да се

представи предварително гаранция, когато съответната политическа партия е в непосредствен риск да се окаже по-специално в несъстоятелност или в ликвидация, а не само когато вече се намира в такова положение.

- 111 Второ, Парламентът не е допуснал грешка, като на 12 декември 2016 г. към момента на приемане на обжалваното решение относно финансовата 2017 г. е взел предвид обжалваното решение относно финансовата 2015 г., прието само няколко дни преди това, а именно на 21 ноември 2016 г., с което се обявява, че сумата от 500 615,55 EUR не отговаря на условията, и е поискано възстановяването на 172 654,92 EUR. Освен това Парламентът не е допуснал грешка, като е взел предвид „допълнителното становище“ на външния одитор въз основа на наличната информация, с което е поставена под въпрос финансовата жизнеспособност на жалбоподателя при липсата на допълнителни собствени ресурси.
- 112 Освен това, макар и на заседанието на управителния съвет на жалбоподателя на 6 декември 2016 г. и на заседанието на общото събрание от същия ден да са били проведени обсъждания относно необходимостта от получаване на допълнителни ресурси в размер на 100 000 EUR, протоколът от тези заседания не съдържа данни, позволяващи основателно да се очаква, че тази сума ще бъде получена.
- 113 С оглед на тези обстоятелства следва да се заключи, че Парламентът не е допуснал явна грешка в преценката, като е приел, че съществува финансов риск за Съюза, който произтича от евентуалното предоставяне на жалбоподателя на безвъзмездни средства за финансовата 2017 г.
- 114 Що се отнася до довода на жалбоподателя за нарушението на правото на защита относно „допълнителното становище“, което представлява повторение на втората част от първото основание, изтъкнато в подкрепа на искането за отмяна на обжалваното решение относно финансовата 2017 г., той следва да се отхвърли по същите съображения като изложените в точки 87—95 по-горе.
- 115 С оглед на гореизложеното второто основание, изтъкнато в подкрепа на искането за отмяна на обжалваното решение относно финансовата 2017 г., трябва да се отхвърли като неоснователно.

По твърдяното нарушение на принципите на пропорционалност и на равно третиране

- 116 В рамките на третото основание, изтъкнато в подкрепа на искането за отмяна на обжалваното решение относно финансовата 2017 г., жалбоподателят се позовава, от една страна, на нарушение на принципа на пропорционалност, и от друга страна, на нарушение на принципа на равно третиране.
- 117 Първо, жалбоподателят твърди, че обжалваното решение относно финансовата 2017 г. противоречи на принципа на пропорционалност, тъй като Парламентът е могъл да предвиди алтернативни мерки, например да се прекрати отпускането на безвъзмездни средства, когато бенефициерът е обявен в несъстоятелност или е в производство по ликвидация, или при условията на евентуалност, просто да се ограничи предварителното финансиране до 33 % от размера на безвъзмездните средства, без да се изисква банкова гаранция.
- 118 Второ, жалбоподателят се позовава на нарушение на принципа на равно третиране, тъй като Парламентът е поискал от другите бенефициери, чиято финансова жизнеспособност също е била под въпрос, да предложат мерки за подобряване на финансовото им положение. Въпреки че това е било възможно, Парламентът не му предоставил обаче такава възможност, а направо е решил да ограничи размера на отпуснатото от него предварително финансиране, при условие че бъде предоставена банкова гаранция.

- 119 Парламентът оспорва доводите на жалбоподателя.
- 120 От една страна, следва да се припомни, че принципът на пропорционалност, който е част от общите принципи на правото на Съюза, изисква актовете на институциите на Съюза да не надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигането на легитимните цели, следвани от разглежданата правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения (решение от 11 юни 2009 г., *Agrana Zucker*, C-33/08, EU:C:2009:367, т. 31).
- 121 Както бе посочено в точки 107 и 108 по-горе, от приложимите към настоящия случай разпоредби следва, че Парламентът разполага с право на преценка, за да определи най-напред наличието на финансов риск за Съюза, а след това, подходящите и необходими мерки за защита на Съюза от този риск.
- 122 В рамките на настоящото основание жалбоподателят оспорва необходимостта от приетите от Парламента мерки, а именно ограничаването на предварителното финансиране до 33 % от максималния общ размер на безвъзмездните средства заедно с изискването за предоставяне на банкова гаранция.
- 123 Налага се обаче изводът, че посочените от жалбоподателя алтернативни мерки не биха позволили да се опазят по същия начин финансовите интереси на Съюза като мерките, които са били приети от Парламента. Всъщност прекратяването на отпускането на безвъзмездни средства, когато бенефициерът е обявен в несъстоятелност или е в производство по ликвидация, не позволява да се гарантира, че Парламентът евентуално би могъл да си възстанови отпуснатите средства. Същото се отнася и за простото ограничаване на предварителното финансиране до 33 % от размера на безвъзмездните средства, без да се изисква банкова гаранция, което не би могло да гарантира евентуалното възстановяване на отпуснатите от Парламента средства.
- 124 Ето защо с оглед на свободата на преценка на Парламента за определяне на подходящите и необходими мерки за защита на Съюза от финансов риск, следва да се отхвърли оплакването на жалбоподателя, което е изведено от нарушение на принципа на пропорционалност.
- 125 От друга страна, следва да се припомни, че принципът на равно третиране представлява общ принцип на правото на Съюза, като принципът на недопускане на дискриминация е негово особено проявление. Посоченият принцип изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (решение от 5 юли 2017 г., *Fries*, C-190/16, EU:C:2017:513, т. 29 и 30).
- 126 В това отношение следва да се отбележи, от една страна, че от протокола от заседанието на Бюрото на Парламента от 12 декември 2016 г., по време на което е прието обжалваното решение относно финансовата 2017 г., е видно, че Бюрото е приело сходни мерки за намаляване на финансовия риск по отношение на седем бенефициери, сред които е и жалбоподателят.
- 127 Освен това, дори да е вярно, че съгласно меморандумите на генералния секретар на Бюрото на Парламента от 5 септември 2016 г. относно другите бенефициери и от 10 ноември 2016 г. относно жалбоподателя Парламентът е имал намерение да поиска от някои бенефициери предприемането на мерки за подобряване на финансовото им състояние, такава възможност е била предвидена по отношение на всички във връзка със заявленията за отпускане на безвъзмездни средства за финансовата 2017 г. Освен това няма данни, че Парламентът действително е предоставил такава възможност на някои бенефициери, но не я е предоставил на жалбоподателя.

- 128 С оглед на гореизложеното следва да се отхвърли оплакването на жалбоподателя, изведено от нарушение на принципа на равно третиране, а следователно да се отхвърли изцяло като неоснователно и третото основание, изтъкнато в подкрепа на искането за отмяна на обжалваното решение относно финансовата 2017 г.
- 129 Поради това искането за отмяна на обжалваното решение относно финансовата 2017 г. следва да се отхвърли като неоснователно.

По съдебните разноски

- 130 Съгласно член 134, параграф 3 от Процедурния правилник, ако страните са загубили по едно или няколко от предявените основания, всяка страна понася направените от нея съдебни разноски. В настоящия случай, доколкото само искането за отмяна на обжалваното решение относно финансовата 2015 г. е уважено, докато искането за отмяна на обжалваното решение относно финансовата 2017 г. е отхвърлено, следва да се постанови, че всяка страна понася направените от нея съдебни разноски, включително тези по обезпечителното производство.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (осми разширен състав)

реши:

- 1) **Отменя решението на Парламента от 21 ноември 2016 г., с което се обявява, че определени разходи не отговарят на условията за получаване на безвъзмездни средства за финансовата 2015 г.**
- 2) **Отхвърля искането за отмяна на решение FINS-2017-13 на Парламента от 12 декември 2016 г. за отпускане на безвъзмездни средства на жалбоподателя за финансовата 2017 г.**
- 3) **Alliance for Direct Democracy in Europe ASBL и Европейският парламент понасят направените от тях съдебни разноски, включително тези по обезпечителното производство.**

Collins

Кънчева

Barents

Passer

De Baere

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 7 ноември 2019 година.

Подписи